

865

VERTENTEN (*Petrus*), Missionaris van het Heilig Hart (Hamme, 3.10.1884 — Wilrijk, 24.2.1946). Zoon van Hendrik en van Van den Brande, Clemence.

Zoon uit een gezin met elf kinderen, waarvan twee priester werden en drie kloosterzuster. De vader was wever op de fabriek.

Zoals blijkt uit *Peerke*, waarin hij op zeer gemoedelijke en diep aandoenlijke wijze zijn jeugdherinneringen opgetekend heeft, voelde de jonge Petrus zich reeds van kindsbeen af geroepen om later missionaris te worden. Hij studeerde aan het missieseminarie van de missionarissen van het Heilig Hart te Borgerhout en werd priester gewijd in 1909.

In 1910 scheept hij in naar het verre missiegebied van zijn Congregatie in Nederlands Nieuw-Guinea, waar hij zich, gedurende vijftien jaar, met onverpoosde ijver toewijdt aan de bekering en de beschaving van de nog zeer achterlijke inboorlingen, de Kaja-Kaja's. In 1918, dank zij zijn krachtadig optreden in de pers van Indonesië weet hij de openbare opinie wakker te schudden en de regering over te halen om zich eindelijk meer te bekommeren over het droevig lot van dit armzalig, door de Spaanse griep geteisterd en stervend volk. Over hem werden geschreven deze hoogstloffelijke woorden: « Door zijn liefde en geduld redde hij een volk van de ondergang en won het voor het kristendom en de beschaving ». Als blijk van hoogachting en erkentelijkheid voor de door hem bewezen uitzonderlijke diensten verleende de Nederlandse regering aan de missionaris Petrus Vertenten het ridderkruis van de Oranje-Nassau-Orde (25 augustus 1923).

In 1926, gedurende zijn verblijf in België, wordt hij door zijn overheden aangewezen voor Congo om als kloosteroverste de missie in de Evenaarsprovincie te leiden. Op 22 maart 1927 komt hij toe te Coquilhatstad en zal schier uitsluitend verblijven in de missie van het nabijgelegen Banania tot in het jaar 1939, wanneer hij genoopt wordt wegens ziekte terug te keren naar België. De oorlog en zijn gezondheids-

toestand verhinderen hem zijn missiearbeid te hervatten. Hij sterft te Wilrijk op 24 februari 1946.

Op 9 september 1951 werd in zijn geboortedorp Hamme, een publieke hulde gebracht aan deze buitengewoon verdienstelijke missionaris.

Het ere-comité bestond uit de kardinaal Mgr Van Roey, de gezant van Nederland, de voorzitters van Kamer en Senaat, de ministers Van Zeeland en Coppe. Luisterrijke feesten hadden plaats in aanwezigheid van de bisschop van Gent, verscheidene ministers, senators en volksvertegenwoordigers, de geestelijke en burgerlijke overheden, geheel de bevolking van Hamme en een massa volk uit de naburige gemeenten en steden. Het programma omvatte: uitvoering van de Congolese Mis van E. P. Dé Knop, onthulling van het standbeeld met het kenschetsend opschrift: « De Redder van de Kaja-Kaja's », stoet met massaspel « De Kaja-Kaja's » van de aanwezige Nederlandse schrijver Hoffmann, tentoonstelling gewijd aan het heldhaftig leven van Pater Vertenten onder de koppensnellers van Nieuw-Guinea, aan zijn missiewerk in Congo, aan zijn arbeid op missiologisch en taalkundig gebied, zijn gedichten, boeteerwerk, schilderijen en tekeningen, want niet enkel was hij een kranig missionaris maar ook een begaafd kunstenaar.

Een jongere broeder, Lodewijk Vertenten, was eveneens missionaris van dezelfde orde (Heilig Hart) en verbleef in Coquilhatstad van 1924 tot aan zijn dood in 1935.

Onder handtekening van Pater Pieter Vertenten zijn verschenen:

Peerke, jeugdherinneringen (uitverkocht). — *De Koppensnellers van Nieuw-Guinea* (Davidsfonds). — *Kongolese vertelsels der n'Kundunegers* (Revue Congo, 1929). — *Lonkundu spreekwoorden* (Revue Congo, 1930). — *n'Kundu vertelsels* (Kongo-Overzee, 1934).

24 december 1951.

[W. R.]

J. Jorissen.

Vlamynck, J., *De Redder der Kajakaja's* (Lannootielt). — *De Standaard* van 2, 4, 10 en 11 september 1951.